

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Fer[ia]. iiiij. post do. q[ua]rtam Quad. Textus eua[n]ge. Joa[n]. cap. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus

II

Or autem verus est pater: vere misit filium eum chris. Ad hoc dicit Chrys. quod fuerunt irrati
Chrys. i. in vera carne et non fantastica: tari in eo quod dixerat: quem vos nesciatis tan
cum quod dixerit heretici (quem vos nesciatis) quod supbit. Videl forte quod eos dixerat melius
et purus ut dicit Hil. vi. de trinitate. nesciatis vnde. id est
ad similem. Nesciebat autem isti deus neque eorum
phenomena neque brifice. Proinde enim modo solus
lumen dolum nouit deum. Sciebat autem modo soli be
atus. Sciebat autem de deo: quod est vel saltem
scire poterat. sed de deo propter sic nihil
penitus sciebat: quis per fidem scire potuisse
fuerat in dominis erat propter filium: et spissus.
quod de hoc scripture locum habebat: ut diceret fore
in die trinitatis / vel alio. (Ego scio eum)
sed si vult eum scire a me quidem. Primum enim
nemo nouit nisi filius (et si dixero quod non
scio eum: ero filius vobis medax.) Quoniam
autem sit impossibile christum esse medacem: si tamen
dixeret medacem esset medax. Nihil enim
prohibetur vera esse conditionalem: cuius oculi
pres sunt false et impossibiliter. Tu dous pot
peccare si vult: quis velle non possit. Si
ei veller peccare/ peccaret: et postea pos
set peccare. (Sed scio eum) Phenomena et
brifice. Primum prius per se. Tho. i. q. xliii.
Sed cum ipso. iii. pte. q. xxviii. Fuit enim ab
instante sue conceptionis per coprehensionem illius et
visus usque ad mortem. (quod ab ipso sum). id est
peccato per generationem divinam ab eo in identi
tate deiratus: cum Hila. et postea eandem ha
beo sciens cum eo. (et ipse me misit) in hunc
mundum cum carne. ut dicit Augustinus. Sed quod
dicit ab ipso sum in presenti: et ille me misit:
in praeterito. Ad hoc dico quod filius esse a patre
nihil aliud est quam filius generatus a patre: quod ge
neratio in eternitate fit/ non in tempore. Eterna
nitatis autem est infinita duratio. ideo licet
est in divisiblem sicut in coexistit omni tempore.
Non est ergo intelligendum quod aliquis filius genere
vit patrem: nunc autem non generet: quod per genera
tum et per generationem: et per generationem. sic per di
citur ibi in unum. Si enim aliquis non generaret
non diceret tunc ibi: et postea non habet conceptum:
et postea nihil intelligerer. Filius vero
mitte a patre dicunt duo. I. filius originalis
et a patre. et novo modo esse in creatura
ergo secundum est in tempore. Ideo ita aliquis fuit
christus incarnatus in praeterito/ quod non incarnatus
fuit in presenti: sed incarnatus est. (Quere
bant ergo eum apprehendere) Sed quod. Tu
debaras enim bene de eo dubitare an esset

Fer. iiiij. post do. qrtam. Quad.
Textus euangelicus. Joa. cap. x.

Dicitur. Reteriens iesus videt
hoiem cecum a nativitate
discipuli sui. Rabbi: quis
dececauit: hic autem pentes eius: ut
cecus nascetur: Respondit Ies
sus. Neque hic peccauit: neque pa
reres eius: sed ut manifestent
opera dei in illo. Ne optaret operari
opera eius qui misit me donec di
ces est. Venit nocte qui nemo po
terit operari. Quadruplex in mundo
sum: lux sum mundi. Hec cum
disisset: expulit in terram: et fe
cit lucum ex sputo: et linavit lu
cum super oculos eius: et dicit
ei. Nade laua in narratoria siloe
quod interpretat missus. Abiit et
lauit: et venit videns. Itaque vici
ni et quod viderat illum prius quod men
dicus erat: dicebant. Nonne hic
est qui sedebat et mendicabat?
Alij dicebant: quia hic est alij au
tem nequam: sed filius est eius:

Feria. IIII. post do. IIII. quadra.

Ille hoc dicebat quod ego sum. **Dicitur**: Nos scimus quod hic homo peccator cebat ergo ei. **Quoniam** ergo apertus est. **Dixit** ergo eis ille. Si peccatores sunt tibi oculi. **Rendit**. Ille homo qui est nescio: **non** scio: quod cecum cum eis dicit **Iesus** lumen fecit: et vixit sem: non video. **Dixerunt** ergo illi oculos meos: et dixit mihi **Iesus**: **Vale**. **Quid** fecit tibi: quoniam agnitus es de ad natatoria siloe: et laua. et ibi oculos. **Rendit** eis. **Dixi** vobis ab aliis et laui: et video. **Et dixit** ei: iam et audistis. **Quid itaque** vultis **Oubi** est ille. **Ait**: **Nescio**. **Adduxit** audire: **Munquid** et vos vultis dicunt eum ad phariseos quod cecum fuit scipuli eius fieri: **Maledixerunt** rat. **Erat** autem sabbatum: qui lumen ei et dixerunt. **Tu discipulus es** sis fecit **Iesus**: et aperuit oculos ei. **Mos autem** moysi discipuli sumus. **Ite** ergo interrogabat eum phariseus: **Mos scimus** quod moysi locutus est risus quo vidissiter. **Ille autem** dixit deus hic aut nescimus unde sit. eis. **Lumen posuit** mihi super oculos et laui et video. **Dicebat** ergo enim mirabile est quod vos nescitis quidam ex phariseis. **Hoc est** hic homo a deo qui sabbatum non custodit. **Alij autem** dicebant. **Quoniam** per hoc pectorum hec signa faceret. **Et scismus** erat inter eos. **Dicunt ergo** ceteri. **Tu quid dicas** de eo quod aperuit oculos tuos? **Ille autem** dixit ruit oculos tuos? **Ille autem** dixit quod ppheta est. **Non crediderunt** ergo iudei de illo quod cecum fuisse et vidisset donec vocauerunt parientes eius qui viderat. **Et interrogaverunt** eos dicentes. **Hic est filius** vester quem vos dicitis quod cecum natus est. **Quoniam ergo** nunc videt. **Respondebant** eis parientes eius et dixerunt. **Hecimur** quod hic est filius noster et quod cecus natus est. **Quoniam autem** nunc videat nescimus: aut quis ei agnitus oculos nos nescimus. **Ipse** interrogate: et ate habet: ipse defelocquat. **Hec dixerunt** parientes eius quod timebant iudeos. **Quia** enim conspirauerant iudei ut si quis eum perficeret esse christum: extra synagogam fieret. **Propterea** parientes eius dixerunt: quia etate habet ipsum interrogate. **Vocauerunt** ergo rursum hominem qui cecum fuit et dixerunt ei: **Vadis** gliam deo.

Dicitur hominem cecum et. **Io. x.** In presenti evangelio tangitur historia ceci nati et illuminatio. Et dividitur in tria puncta: quod sursum oculorum miraculosa restitutio. Pharisaeorum rigorosa concertatio. et Maligno rum opprobriosa maledictio. **Quantum** ad primum sciendum est quod pieiens historiam a beato Ioanne narrat post absolutionem adulteri que creditur fa-

Tractatus

II

éta i dlebi passiois post dñicaz palmarꝝ q̄tate patrꝝ Ezech. xxviiij. Est aut̄ scien
ſz q̄ illud fuit anticipatue dictrꝫ: q̄ tpe dū ex doctrina s. Tho. i. v. q. lxxij. 7. v.
hec historia pr̄ligerit ignorat. Sciendū
rursus ē q̄ die qdā ch̄s fuit i longa dīm plexe pea. Una. s. sp̄ual: q̄ hō punif qn
putatiōe cu iudeis i tēplo: vt dīc beatꝝ Joānes. c. viij. quā disputatiōe iudei
voluerūt lapidibꝫ pludere: ſz ch̄s abſi
condit fe z exiuit de tēplo: z i tpo egrēſ
ſu p̄ligit p̄is historia q̄ i h̄ euāgelio re
citat. Et h̄ fm Chryſ. z glo. duplicit cā.
Iudei em volerēs lapidare ch̄m: z cru
deles erāt z icreduli. Recesſit ḡ ab eis
vt mitigaret eoz furorē: z recedēdo fec
inauditi miraclm: vt expelleret eoz in
icredulitate. Dī ḡ (Et p̄teries Jesus) in
tpo suo egressu d̄ tēplo: fm Chryſ. (vidit
hoiem) oclō corporis z oclō mſcēdo z pte
tarz. v̄l fm Chryſ. vidit. i. diligēter inq
specit: q̄li aliquid circa ipm facit: vt di
ſciplos ad inspiciēdū iduceret: z intros
gandū ð cauſa iſfirmat: ei² (cecu a naſ
tritate) Iste vt dī in legēda bte Da
rie magda. dicit² ē Ledon². z fuit tunc
cū ea i nauī qn Marsiliā vēit. Tūc aut̄
qn ch̄s cū lanauit ſedebat pelyna ad
lanuā tēpli. Discipulꝫ v̄o ch̄t̄ videtes q̄
ch̄s tra eū aſpergiff: fm Chryſ. z quia
paralyticō dixerat: iā noli peccare: cre
diderūt ex aliquid criminē iſta ceco 2tigis
ſe: iō ſeq̄ (Et infrogauerūt eum dſci
puli ei²) cōpartientes longe cecitati: fm
Chryſ. (Rabbi). i. m̄ḡ (q̄s peccauit: h̄
aut̄ parētes eius ut cecus naſceret:) q̄li
dicerēt. Qino ex aliquid p̄tō h̄ pueit. Et
iſte fuit error amicorꝫ Job: q̄ credidēt
hoi oia incōmoda ppter aliqd peccatuz
actuale euentre. Un̄ dixit Eliphaz. iū
ca. Quis vnc̄t̄ innoſes perit. Erat aut̄
ap̄lis ambiguitas circa hoc: q̄ videbat
eis q̄ an natuſtate peccare nō debuerit:
niſi forte fm errore quē Or̄g. renuit di
ces anias p̄xistisse corpibꝫ: z fm diuer
ſtati meritorꝫ diuersis corpibꝫ alligari
Quē ni errore fm Theo. ap̄li nō habu
erūt: ſz mouebant ex tibis dicit² paraly
tico: vt dictrꝫ est. Iſlū aut̄ errore deſtru
it. Ap̄lus dices d̄ Jacob z Esau: cū nō
dū naſt̄ effent: nec aliiquid boni egiffent.
Videbat etiā eis q̄ p̄tō parētū iſte pu
nī nō debuerit: q̄ ſill² nō portabit ini

q̄tate patrꝫ Ezech. xxviiij. Est aut̄ scien
ſz q̄ illud fuit anticipatue dictrꝫ: q̄ tpe dū ex doctrina s. Tho. i. v. q. lxxij. 7. v.
hec historia pr̄ligerit ignorat. Sciendū
rursus ē q̄ die qdā ch̄s fuit i longa dīm plexe pea. Una. s. sp̄ual: q̄ hō punif qn
putatiōe cu iudeis i tēplo: vt dīc beatꝝ Joānes. c. viij. quā disputatiōe iudei
voluerūt lapidibꝫ pludere: ſz ch̄s abſi
condit fe z exiuit de tēplo: z i tpo egrēſ
ſu p̄ligit p̄is historia q̄ i h̄ euāgelio re
citat. Et h̄ fm Chryſ. z glo. duplicit cā.
Iudei em volerēs lapidare ch̄m: z cru
deles erāt z icreduli. Recesſit ḡ ab eis
vt mitigaret eoz furorē: z recedēdo fec
inauditi miraclm: vt expelleret eoz in
icredulitate. Dī ḡ (Et p̄teries Jesus) in
tpo suo egressu d̄ tēplo: fm Chryſ. (vidit
hoiem) oclō corporis z oclō mſcēdo z pte
tarz. v̄l fm Chryſ. vidit. i. diligēter inq
specit: q̄li aliquid circa ipm facit: vt di
ſciplos ad inspiciēdū iduceret: z intros
gandū ð cauſa iſfirmat: ei² (cecu a naſ
tritate) Iste vt dī in legēda bte Da
rie magda. dicit² ē Ledon². z fuit tunc
cū ea i nauī qn Marsiliā vēit. Tūc aut̄
qn ch̄s cū lanauit ſedebat pelyna ad
lanuā tēpli. Discipulꝫ v̄o ch̄t̄ videtes q̄
ch̄s tra eū aſpergiff: fm Chryſ. z quia
paralyticō dixerat: iā noli peccare: cre
diderūt ex aliquid criminē iſta ceco 2tigis
ſe: iō ſeq̄ (Et infrogauerūt eum dſci
puli ei²) cōpartientes longe cecitati: fm
Chryſ. (Rabbi). i. m̄ḡ (q̄s peccauit: h̄
aut̄ parētes eius ut cecus naſceret:) q̄li
dicerēt. Qino ex aliquid p̄tō h̄ pueit. Et
iſte fuit error amicorꝫ Job: q̄ credidēt
hoi oia incōmoda ppter aliqd peccatuz
actuale euentre. Un̄ dixit Eliphaz. iū
ca. Quis vnc̄t̄ innoſes perit. Erat aut̄
ap̄lis ambiguitas circa hoc: q̄ videbat
eis q̄ an natuſtate peccare nō debuerit:
niſi forte fm errore quē Or̄g. renuit di
ces anias p̄xistisse corpibꝫ: z fm diuer
ſtati meritorꝫ diuersis corpibꝫ alligari
Quē ni errore fm Theo. ap̄li nō habu
erūt: ſz mouebant ex tibis dicit² paraly
tico: vt dictrꝫ est. Iſlū aut̄ errore deſtru
it. Ap̄lus dices d̄ Jacob z Esau: cū nō
dū naſt̄ effent: nec aliiquid boni egiffent.
Videbat etiā eis q̄ p̄tō parētū iſte pu
nī nō debuerit: q̄ ſill² nō portabit ini

q̄tate patrꝫ Ezech. xxviiij. Est aut̄ scien
ſz q̄ illud fuit anticipatue dictrꝫ: q̄ tpe dū ex doctrina s. Tho. i. v. q. lxxij. 7. v.
hec historia pr̄ligerit ignorat. Sciendū
rursus ē q̄ die qdā ch̄s fuit i longa dīm plexe pea. Una. s. sp̄ual: q̄ hō punif qn
putatiōe cu iudeis i tēplo: vt dīc beatꝝ Joānes. c. viij. quā disputatiōe iudei
voluerūt lapidibꝫ pludere: ſz ch̄s abſi
condit fe z exiuit de tēplo: z i tpo egrēſ
ſu p̄ligit p̄is historia q̄ i h̄ euāgelio re
citat. Et h̄ fm Chryſ. z glo. duplicit cā.
Iudei em volerēs lapidare ch̄m: z cru
deles erāt z icreduli. Recesſit ḡ ab eis
vt mitigaret eoz furorē: z recedēdo fec
inauditi miraclm: vt expelleret eoz in
icredulitate. Dī ḡ (Et p̄teries Jesus) in
tpo suo egressu d̄ tēplo: fm Chryſ. (vidit
hoiem) oclō corporis z oclō mſcēdo z pte
tarz. v̄l fm Chryſ. vidit. i. diligēter inq
specit: q̄li aliquid circa ipm facit: vt di
ſciplos ad inspiciēdū iduceret: z intros
gandū ð cauſa iſfirmat: ei² (cecu a naſ
tritate) Iste vt dī in legēda bte Da
rie magda. dicit² ē Ledon². z fuit tunc
cū ea i nauī qn Marsiliā vēit. Tūc aut̄
qn ch̄s cū lanauit ſedebat pelyna ad
lanuā tēpli. Discipulꝫ v̄o ch̄t̄ videtes q̄
ch̄s tra eū aſpergiff: fm Chryſ. z quia
paralyticō dixerat: iā noli peccare: cre
diderūt ex aliquid criminē iſta ceco 2tigis
ſe: iō ſeq̄ (Et infrogauerūt eum dſci
puli ei²) cōpartientes longe cecitati: fm
Chryſ. (Rabbi). i. m̄ḡ (q̄s peccauit: h̄
aut̄ parētes eius ut cecus naſceret:) q̄li
dicerēt. Qino ex aliquid p̄tō h̄ pueit. Et
iſte fuit error amicorꝫ Job: q̄ credidēt
hoi oia incōmoda ppter aliqd peccatuz
actuale euentre. Un̄ dixit Eliphaz. iū
ca. Quis vnc̄t̄ innoſes perit. Erat aut̄
ap̄lis ambiguitas circa hoc: q̄ videbat
eis q̄ an natuſtate peccare nō debuerit:
niſi forte fm errore quē Or̄g. renuit di
ces anias p̄xistisse corpibꝫ: z fm diuer
ſtati meritorꝫ diuersis corpibꝫ alligari
Quē ni errore fm Theo. ap̄li nō habu
erūt: ſz mouebant ex tibis dicit² paraly
tico: vt dictrꝫ est. Iſlū aut̄ errore deſtru
it. Ap̄lus dices d̄ Jacob z Esau: cū nō
dū naſt̄ effent: nec aliiquid boni egiffent.
Videbat etiā eis q̄ p̄tō parētū iſte pu
nī nō debuerit: q̄ ſill² nō portabit ini

q̄tate patrꝫ Ezech. xxviiij. Est aut̄ scien
ſz q̄ illud fuit anticipatue dictrꝫ: q̄ tpe dū ex doctrina s. Tho. i. v. q. lxxij. 7. v.
hec historia pr̄ligerit ignorat. Sciendū
rursus ē q̄ die qdā ch̄s fuit i longa dīm plexe pea. Una. s. sp̄ual: q̄ hō punif qn
putatiōe cu iudeis i tēplo: vt dīc beatꝝ Joānes. c. viij. quā disputatiōe iudei
voluerūt lapidibꝫ pludere: ſz ch̄s abſi
condit fe z exiuit de tēplo: z i tpo egrēſ
ſu p̄ligit p̄is historia q̄ i h̄ euāgelio re
citat. Et h̄ fm Chryſ. z glo. duplicit cā.
Iudei em volerēs lapidare ch̄m: z cru
deles erāt z icreduli. Recesſit ḡ ab eis
vt mitigaret eoz furorē: z recedēdo fec
inauditi miraclm: vt expelleret eoz in
icredulitate. Dī ḡ (Et p̄teries Jesus) in
tpo suo egressu d̄ tēplo: fm Chryſ. (vidit
hoiem) oclō corporis z oclō mſcēdo z pte
tarz. v̄l fm Chryſ. vidit. i. diligēter inq
specit: q̄li aliquid circa ipm facit: vt di
ſciplos ad inspiciēdū iduceret: z intros
gandū ð cauſa iſfirmat: ei² (cecu a naſ
tritate) Iste vt dī in legēda bte Da
rie magda. dicit² ē Ledon². z fuit tunc
cū ea i nauī qn Marsiliā vēit. Tūc aut̄
qn ch̄s cū lanauit ſedebat pelyna ad
lanuā tēpli. Discipulꝫ v̄o ch̄t̄ videtes q̄
ch̄s tra eū aſpergiff: fm Chryſ. z quia
paralyticō dixerat: iā noli peccare: cre
diderūt ex aliquid criminē iſta ceco 2tigis
ſe: iō ſeq̄ (Et infrogauerūt eum dſci
puli ei²) cōpartientes longe cecitati: fm
Chryſ. (Rabbi). i. m̄ḡ (q̄s peccauit: h̄
aut̄ parētes eius ut cecus naſceret:) q̄li
dicerēt. Qino ex aliquid p̄tō h̄ pueit. Et
iſte fuit error amicorꝫ Job: q̄ credidēt
hoi oia incōmoda ppter aliqd peccatuz
actuale euentre. Un̄ dixit Eliphaz. iū
ca. Quis vnc̄t̄ innoſes perit. Erat aut̄
ap̄lis ambiguitas circa hoc: q̄ videbat
eis q̄ an natuſtate peccare nō debuerit:
niſi forte fm errore quē Or̄g. renuit di
ces anias p̄xistisse corpibꝫ: z fm diuer
ſtati meritorꝫ diuersis corpibꝫ alligari
Quē ni errore fm Theo. ap̄li nō habu
erūt: ſz mouebant ex tibis dicit² paraly
tico: vt dictrꝫ est. Iſlū aut̄ errore deſtru
it. Ap̄lus dices d̄ Jacob z Esau: cū nō
dū naſt̄ effent: nec aliiquid boni egiffent.
Videbat etiā eis q̄ p̄tō parētū iſte pu
nī nō debuerit: q̄ ſill² nō portabit ini

q̄tate patrꝫ Ezech. xxviiij. Est aut̄ scien
ſz q̄ illud fuit anticipatue dictrꝫ: q̄ tpe dū ex doctrina s. Tho. i. v. q. lxxij. 7. v.
hec historia pr̄ligerit ignorat. Sciendū
rursus ē q̄ die qdā ch̄s fuit i longa dīm plexe pea. Una. s. sp̄ual: q̄ hō punif qn
putatiōe cu iudeis i tēplo: vt dīc beatꝝ Joānes. c. viij. quā disputatiōe iudei
voluerūt lapidibꝫ pludere: ſz ch̄s abſi
condit fe z exiuit de tēplo: z i tpo egrēſ
ſu p̄ligit p̄is historia q̄ i h̄ euāgelio re
citat. Et h̄ fm Chryſ. z glo. duplicit cā.
Iudei em volerēs lapidare ch̄m: z cru
deles erāt z icreduli. Recesſit ḡ ab eis
vt mitigaret eoz furorē: z recedēdo fec
inauditi miraclm: vt expelleret eoz in
icredulitate. Dī ḡ (Et p̄teries Jesus) in
tpo suo egressu d̄ tēplo: fm Chryſ. (vidit
hoiem) oclō corporis z oclō mſcēdo z pte
tarz. v̄l fm Chryſ. vidit. i. diligēter inq
specit: q̄li aliquid circa ipm facit: vt di
ſciplos ad inspiciēdū iduceret: z intros
gandū ð cauſa iſfirmat: ei² (cecu a naſ
tritate) Iste vt dī in legēda bte Da
rie magda. dicit² ē Ledon². z fuit tunc
cū ea i nauī qn Marsiliā vēit. Tūc aut̄
qn ch̄s cū lanauit ſedebat pelyna ad
lanuā tēpli. Discipulꝫ v̄o ch̄t̄ videtes q̄
ch̄s tra eū aſpergiff: fm Chryſ. z quia
paralyticō dixerat: iā noli peccare: cre
diderūt ex aliquid criminē iſta ceco 2tigis
ſe: iō ſeq̄ (Et infrogauerūt eum dſci
puli ei²) cōpartientes longe cecitati: fm
Chryſ. (Rabbi). i. m̄ḡ (q̄s peccauit: h̄
aut̄ parētes eius ut cecus naſceret:) q̄li
dicerēt. Qino ex aliquid p̄tō h̄ pueit. Et
iſte fuit error amicorꝫ Job: q̄ credidēt
hoi oia incōmoda ppter aliqd peccatuz
actuale euentre. Un̄ dixit Eliphaz. iū
ca. Quis vnc̄t̄ innoſes perit. Erat aut̄
ap̄lis ambiguitas circa hoc: q̄ videbat
eis q̄ an natuſtate peccare nō debuerit:
niſi forte fm errore quē Or̄g. renuit di
ces anias p̄xistisse corpibꝫ: z fm diuer
ſtati meritorꝫ diuersis corpibꝫ alligari
Quē ni errore fm Theo. ap̄li nō habu
erūt: ſz mouebant ex tibis dicit² paraly
tico: vt dictrꝫ est. Iſlū aut̄ errore deſtru
it. Ap̄lus dices d̄ Jacob z Esau: cū nō
dū naſt̄ effent: nec aliiquid boni egiffent.
Videbat etiā eis q̄ p̄tō parētū iſte pu
nī nō debuerit: q̄ ſill² nō portabit ini

Feria. III. post do. III. quadra.

flagellat fm s. Tho. de qb habes. itij. hūani corporis qb etiā aia i sciā p fidei: di. xv. z. ii. dī. xxvij. Glōe dñica xix. p^o potissime inf oēs sensus i inuentōe scie trini. Iste ār de^o cui^o glōa i ceco isto de tiaz:steur p auditrū i addiscēdo ab alto. bult māifestari fm Chry. ē ipē chis. vñ Jō in h̄z aie z corporis voluit se declarar subdit. De opz opari opa ei^o q̄ misit re creator. Chrys. videf velle q̄ iste ca me. i. miracla fm Chry. q̄ divisa vtute reret organo visus: qd ei p lntōez da^o siebz ab eo vt glōia suā. i. dictatē z eē tū est. Et dixit ei: vade z laua i natacōh lltatē ad pēz mōstraret (donec dies ē) rō sylo: qd interpretat missus) Sic dīc l. fm Chry. donec hoibz credere lics: er mḡ hist. syloa ē fons ad radices mons aspicere seu queri ad solē iusticie: ex q̄ sion: q̄ nō iugibz aq̄s fz ceris horis ebū ē dies spūal: sic ex materiali sole mate/ līt cui^o aq̄ cū excipet q̄st stagnū nō lōge rialē dies (Genit nox qn̄ nemo poterit opari). i. ips future vite post mortē fm Chry. Est āt duplex nox spūal. Una q̄ ra. Hec ille. Et nota fm aliq̄s: q̄ lde sc ē p subtractionēz actuāle ḡre: z q̄r p ye natatoria sylo: z pbatica piscina: qd ex ri solamissionē. Alia ē p subtractionēz ḡre z possibilatē querēdi se ad grām Erat aut̄ iuxta tēplū. Sic aut̄ testak sā. In pma ē ois existēs i mortali/nec tal Tho. sup Es. triplex piscina fuit i hie p̄ opari māfrozē respectu etne vite. rusalē: scz pbatica p sacrificijs: z mūda Galat̄ tlia bōa fc̄ i mortali ad multa. p̄ cōitate: z i mūda extra ad lauādū. S̄z Prio/ qz disponit ad pniām. d. pe. di. v. fallas. Scđo ad tolerabiliū iudiciū futur. d. pe. dī. ii. Si q̄s. Qd nō ē s̄c itelli patietā z fidē q̄ nō cogitauit q̄ lurū so gēdū q̄lī pena debitā minuāt fz q̄ ipēs dūr neq̄s ea mereak: qz fz non omittit q̄re dñs istū nō curauit statim. Ad hoc Hec patēt p sc̄m Tho. dī. vi. xv. ar. ii. miraclm clari^o z māfrozē. Vlti eūllū Tertio ad tpalē pspitare. de pe. dist. ii. viderūt occulsi lnti^o cunte z redeuntem Lauēdū. z. ii. ii. q. ii. Si qlibz. Quarto statim clarissimo vslu pspicēdo. Sed ad assuefactēdū bois moribz/ sic oī ba hle est q̄stio iuxta mēte Chrys. q̄a lntō p̄sim^o Joānis. d. 2se. dī. iii. Nō regnā debuit ex aliq̄ aqua facere sputū: ne cre bak. Quito qz diabol^o nō bz sup eo rā derek aqua p̄tulisse vsluz: q̄re mittit ad tā prāte/ vt p̄t̄ dī fudeo signato cruce in natatoria sylo: Ad h̄z dī fm p̄ idē dicit dial. Greg. Sexto qz si ibis ad vltā ct̄ q̄ timēdū nō erat do aq̄ sylo: q̄ sibi hāc nā sp̄ gaudeb̄ te talia fecisse. De his tñ glāiam vsluparit: qz multē ibi lauabant forte als dīcef diffus^o. In alta aurē sūt oclos z nō portebant tli bñstio see^o de dānari. qz nec mereri pnt i illo statu ne altiq̄ aq̄ q̄ nō ita fuisset i vslu. Nec obstat q̄ se ad grāz ppāre fz l̄t i malo obstina q̄ ois ifirmitas in syloa seu natatoria tñ cu sint i tmio. Quadū i mūdo sū lux el̄ curabak: qz hoc erat solū cerro tpe: z sū mūdi) q. d. Ego sum sol facies dī q̄z vn̄ tm̄ sanabak singul^o angeli mortōb̄ diu sū i mō. Est aut̄ fm Aug. nobiscū (qd interpretat missus) qd addit evāgelio vlḡ ad plūmatōez seculi: vt ipē dicit ita vt insinuer mysteriū chri. Per h̄em Dat. vi. s. q̄ possibilatē habēdi grām significabak q̄ syloa id ē chri missus a z vlḡ tūc durat fz cūdē isto dies existē do i mūdū: cecū hūanū gen^o illūinavit ibz i via seu i isto mō (Hec cū dixiſz (Abh̄t ḡ z lauit z venit z vidēs) vt gra erpuit i trā) vt faceret lurū q̄ saraker: z tias ageret chro. In hac p̄cē documē h̄m Chry. vt se onderet illū q̄ hoiez d̄ tu morale i sensu bralt: de q̄ Apostolus lmo fec (Et lurū fez ex sputo) nō ex aq̄ Bal. vj. ait. Hū tēp^o habem^o opemur alia fm Chrys. ne crederef illūinativa bonuz ad omes. Et Eccl. ix. Qd cunq̄ v̄t i illa aq̄ fuisse quā i tra ee h̄ p̄star (z p̄t facere manus tua instanter opare. finiuit sup ocloset^o) q̄ se noblissima ps. Chrys. Cum viuis fac itquid facturus

Tractatus

II

es: vlera em̄ neq̄ fides est neq̄ labores
neq̄ penitentia. Hec illē.

Quārū ad scdm tāgī rigorosa pcerū
ratio quā fecerūt pharisei: cū dī (Iacq̄
vicini z q̄ viderāt eū prius: q̄ mēdīcūs
erat dicebāt. Nōne h̄ est q̄ sedebat) ad
tanū tēpli (z mēdīcābāt.) Unū fz Chry-
so. ch̄s sīc disciplos nō insignes elegit
sz viles ita bñficia sua maxie z p̄cipue
paupib⁹ exhibuit. Venerat em̄ p̄ salutē
oim. Unū q̄ diuites alia habebat viā. s.
abundātiā diuitiar⁹ paupey miseriaſ
p̄ miracla subleuabat (Alij dicebāt q̄a
h̄ est) p̄siderātes diligenter notā p̄us effi-
giē (Alij aut neq̄: iż silis ei⁹ ē) q̄ fm̄
Aug. apti ocll vultū mutauerat (Ille
aut dicebar: q̄ ego sum) nō verit⁹ uide
orū furorē (Dicebāt ḡ ei. Quō apri sūt
tibi ocll) fm̄ alijs isti ex malo aio inter-
rogāt: vt q̄ factū rep̄hēdere nō poterāt
rep̄hēdāt modū (Rūdit) nesciēs modū
sed factū (ille hō) Ex q̄ patz q̄ nō crede-
bat pfecte: q̄ nō credebat ei⁹ diuitatez
(q̄ dī Jesus) quem ex voce cognouit fm̄
Chryſ. qn̄ an facrū cū discipulis 2feret
bat. Forē em̄ (iż Chryſ. nō dicar) m̄to
ties eu audiueraſ p̄dicātē in rēpolo (lucū
fec) nō dī ex spuco: q̄ h̄ nō coguerat vi-
su sīc luru p̄cep̄t tactu fm̄ Chryſ. (et
vñxit oculos meos). i. oculoy loca si ca-
rebat organis: v̄l oculoy organa si ha-
bebat (z dixit m̄hi) Glade ad narratoria
syloz z laua. Et abij z laut z video) Au-
gu. Lec ille 2fitebat z cor ipior⁹ strin-
gebat: q̄ nō habebat in corde qd̄ tā ille
habebat in facie. Hec ille. (Et dixerit ei:
Hbi ē ille?) Nō exp̄mūt nomē eius fm̄
Chryſ. q̄ sīc ad vidēdū ita z ad nomi-
nandū erat eis grauis. Unū ista dicunt
fm̄ eādē occasiōne: meditātes aduersus
illū (air: Nescio) Reddis p̄ h̄ insuspīca-
bile testimonīū ceci. q̄ no p̄hibet testi-
moniū ch̄o q̄li adulatoř. Ch̄s etiā m̄
titudinē sanator̄ secū n̄ ducebar: vt glo-
riā inanē doceret declinare. Interdū tñ
alijs ex spēali cā seq̄ se pm̄strebāt. Q̄
yo ch̄m iuenire nequerūt fm̄ Chryſ.
(adducit eū ad phariseos q̄ cec̄ fuerat)
(ad qsdā religiosos famosissimosz su-
gbissimos yr. s. acrl̄ eū introgaret. Unū
rū/ neq̄ i testimoniū sc̄itaz; q̄ testimoniū
subdit) Erat at sabbatū qn̄ luru fec̄ les-
sus z apūt oclos ei⁹ qd̄ subdit cuāges
lista fz Chry. vt demōstret eoy malam
volūtate z causam. p̄t quā eū q̄rebāt vt
sz occasiōne h̄ eū iueniret: et d̄traherēt
miraclo p̄ estimatam v̄l apparētē legis
trāgressioz. Uel forte adduxerēt eu ad
eos vt territ⁹ ab eis q̄ m̄ta poterāt nō
auderet fatari tlc miraclm fuisse a ch̄i
sto p̄petratū (Iacq̄. ar) post introgātēz
vicinoꝝ (introgabāt eū pharisei quō vi-
dissēt) vt calūniā inferret mō. Nā q̄ sab-
batū esser tā certi erat (Ille ar) n̄ r̄imes
excōscari extra synagogā (dixit eis. Lu-
tū posuit m̄hi sup̄ oclos. z laut z v̄do)
Brevi⁹ isti r̄ndet q̄ plebi. Prio q̄ iam
audiuerāt. Sc̄do q̄ non introgabāt vt
sc̄rit̄ p̄tate. Tertio ne facili⁹ capet in
yo (Dicebāt ḡ qdā ex phariseis) n̄ oes
sz qdā: q̄ alid iā intus inungebanſ fm̄
Chryſ. Nō est h̄ hō a deo q̄ sabbatū nō
custodit) Nō dicūt q̄ sabbato curat: sed
q̄ sabbatū nō custodit. q̄ ex malitia qn̄
tū p̄nt paruifaciūt opa ch̄i: fm̄ Chryſ.
Et erāt isti stulte zelatořes legi saltem
apparētē. Opa em̄ seruilia ad dei ma-
gnificētā ordinata cuiusmodi fuit ista
linistō oclorū n̄ soluebat sabbatū fz sc̄i
ficabāt. Unū (Alij dicebāt) q̄ ratiōabilit̄
Chryſ. Uel q̄ amabāt p̄ncipatū. v̄l q̄
nondū videbat q̄ iste esset de⁹ q̄ possit
soluere sabbatū si volūsset: z p̄seq̄nt̄
audebat clare dicere m̄cnē suā: fz diceb-
āt) Quō p̄t hō p̄crō hec signa faceb-
alys. Sed cōtra: q̄ miracla etiā mali
factū: vt pr̄z Mat. vij. Ad hoc dico q̄
miracula deus triplīcīt fac̄: sz p̄mo i teb-
co: am filijs isrl̄ in egypto ad pbādū q̄
de⁹ illū missiter Exo. iij. Sc̄do in resti-
moniū sanctitat̄: sicut cadauer plectū i
sepulcrū L. elisei vt ei⁹ ossa tertigē reu-
xit: vt pr̄z. iij. Reg. xij. Tertio ad 2sōy
lationē fideliū: sicut de⁹ pplo suo aguic
mare in q̄ sūmersit p̄baraonē cū populo
el⁹. Exo. xij. Nūch aut de⁹ iuenit m̄
racla facer p̄ malos ad 2solatiōez bono

Feria. III. post do. III. Quad.

Et nō pot falsū: sū solū in testimoniū pītarū infrogate: eratē habet ad testimoniū
 mali fecerūt miracula: vt fides pīgret. ferendū (Ip̄e de se loquaf) ex quo loq
 Ch̄is aut q̄ pīdicabat se deū: sive faceb̄ potest r̄ seit) Hec dixerūt pentes elus)
 ret miracula ad isolatōes bonoz: sive in semiplene cōfiterentes pītarē (quātū
 testimoniū pītarū: sive pītarū seqb̄ om̄i mebant iudeos. Jam em̄ cōspīrauerāt
 no q̄ eēt bon⁹. q̄ seqb̄ si faciebat i rei iudei) id est simul spīrauerāt / vel pro
 stionū pītarū: q̄ eēt ds: r̄ h̄ sc̄tū. Et posuerant (vt si quis cum cōfiteret esse
 pī dicī q̄ h̄ dictū nō op̄z eēt vep̄: q̄ non ē chīm: extra synagogā fieret) id est esse
 chī neq; euāglēste: sed phariseoz (Et excommunicar⁹ a societate iudeoz. r̄ pīl⁹
 clīma erat inter eos), s. phariseos fm uatus om̄i honore r̄ officio: quod valde
 Chrysost. sicut prius fuerat in poplo: opprobrioz fuit iudeis. Per hoc aut
 q̄busdam dicentib⁹ illū esse bonū: qui volebat extigere nomē chī. Aug. Jā
 busdā vero negantib⁹. Dicunt ergo ce nō erat malū fieri extra synagogā. Illū
 co iterū) illū: sc̄z qui erant pro chī: fm expellebāt: chīs suscipiebāt. Hec ille.
 Chrys. Blo. vō dīt q̄ fuerūt aduersarij Amb. Synagogā pīfīcī locus: lmpie
 chī q̄ q̄rebāt aduersus illū calūnīā / vī tatis dom⁹: amentīe receptaculū. Hec
 en exra synagogā pellerēt. Sū pīmū vī ille. (Prop̄ea pentes ei⁹) ibecilliores
 pībabili⁹ vt pārebit. (Tu qd̄ dīc de eo
 q̄ agnītib⁹ oclōs:) Nō dīcūt fz Ch̄o. q̄ intrepide pītarē fare
 q̄ dīc de eo q̄ solvit sabbatū sic facieb̄ bāt alij: sū cōmemorāt miraculū q̄l pī
 tates eū ad dēm p̄ chī. (Ille aut̄ dīxit in eū: sed ppter phariseos nō pītēbāt
 q̄ pīpha est) nō q̄cūq; sū anronomasice: illū: vt de synagogā nō eēcerēt (Vō
 ille de q̄ sp̄līt moyses: r̄ q̄ expectat cauerūt ḡ rūlūs hoiez q̄ cecus fuerat)
 vt mūdū saluet. Et sic iste cec⁹ in fide pī
 sīcīt. q̄ quē pīs hoīem dīxerat: nū ap
 pīllat p̄pham Chrys. Q̄ vō iudei cec⁹
 attonitū facere nō valebāt: sed videbāt
 eū eū oī pīpalatiōe bīnfacroz suū pīdīcāt
 miraculū. Hec ille. Vñ seq̄ (Nō credi
 derūt ḡ iudei de illo q̄ cec⁹ fūlīt / r̄ vi
 dīsset: donec vocauerūt pentes ei⁹ q̄ vide
 rat) post cecitatem: qđ fuit deo ordinātē:
 vī mag⁹ pīlītaref r̄ certificaref mītra
 culū fm Chrys. Et introgauert eos di
 cētes) cū mag⁹ furore fm Chrys. Hic est
 fili⁹ yester quē vos dīcītis) i. fīngit in
 favorē chī (q̄ cec⁹ naī est. Quō ḡ nū
 vider:) q̄. d. fm Chrys. Aut falsūm est
 q̄ nūc vīdeat: aut q̄ pīs fuerit cecus.
 R̄derūt pentes ei⁹ r̄ dīxerūt Sc̄im⁹
 q̄ h̄ est fili⁹ nī: r̄ q̄ cecus naī est. Quō
 aut nūc vīdeat nescīm⁹: aut q̄s ei⁹ ape
 interrogari dīrlīb: ad duo pīmū r̄ re
 spondēt: r̄ tertīū sī dīcūt ignorare dīl⁹
 (sc̄im⁹) cerre et exploratissime (quā
 pensante deo: vt is q̄ fuerat curatus et
 ecclīssime illud nouerat: terū de hoc in
 batur fm Chrys. (peccator est) Chrys.
 interrogare: vt idē ait. Vñ dīcūt (Ip̄m Quare nō arguist: cum dīcentē. q̄s me

t ij

Tractatus

II

Arguet de pco. Hec ille. (Dixit g ille) nam mūdus tot⁹ sub tua sit disciplina
q̄ si artediat⁹ ⁊ fariqat⁹ v̄bis eoz. (Si ieu ch̄e saluator. Aug. Maledictum
pc̄o ē nescio) Sz 2: q̄ dixerat q̄ pp̄ha si cor discutias: nō si v̄ba ppendas. La
est: nū qdē fac⁹ timid⁹. Absit fz Chry. le maledictū sup nos ⁊ sup filios n̄os.
seqnria ei nō idicāt eū timuisse: iz vt idē Hec ille. (Nos āt moy si discipli sum⁹)
vt voluit ipo fc̄ declarare q̄ erat iust⁹. Voluerit q̄ h̄ oſidere ch̄m ſr̄iū moysi:
⁊ ſcrit⁹: nō aut ſuo reſtio. vñ ſubdit. q̄l n̄ poſſit q̄s eē v̄triusq; diſcip̄la. Qd
(Unū ſclo: q̄ cec⁹ cū eſſem: mō video.) dicit dñs Joā. v. Si crederetis moy
q. d. Itd̄ eſt ſignū q̄ nō eſt pc̄o: ſic dī ſi crederet⁹ ⁊ mihi. Ex q̄ p̄z fm Chry.
citis. Uel iō ſic dixit: vt iponeret finez q̄ nec ch̄i nec moy ſi erāt diſcip̄la. Nos
q̄onib⁹ eoz q̄b⁹ erat teclo plen⁹. Si em̄ ſcim⁹ q̄ moy ſi locue⁹ eſt d̄s) in h̄ v̄z d̄
apre dixiſſet q̄ iust⁹ eēt ch̄is: vñ ſuſſz cēteres. vtz Ero. xxx. ⁊ Num. xv. (buc at
eis velle ḥdicere: ⁊ noui bellū p̄boz fu nescim⁹ vñ ſit) Chry. Ea q̄ v̄ſuz co
ll̄i exort⁹. Uel ſic dixit eos irridēdo: q̄ gnocſit⁹: auditu miora exiſtiaſ. Il
em̄ dicebat ſe ſcire q̄ ch̄i h̄o pc̄o eſſz la em̄ q̄ noſſe vos diſcip̄la a pgenitorib⁹
ſpe negat h̄ ſe ſcire: ⁊ latens ⁊ irriſorie audifit⁹. Sed nonē fidēdignor⁹ eſt qui
diſ ſe ſcire oppoſit⁹: cum dicit ſe ſcire q̄ certificauit q̄ a deo venit p̄ miracula: q̄
poſt ceſitatem p̄ eū recepat viſum. Quia non ſolū audiſt⁹: ſed vidit⁹. Hec ille.
Ḡ miraculū iſtrigere n̄ poſant: rurſus Sed p̄ra: q̄z Joā. vij. dixerūt. hūc ſci
Querunt ad modū curatiōis. Dixerit mus vñ ſit. Ad h̄ p̄t dcl̄i p̄mo q̄ men⁹
illī. Quō aguſt̄ tibi ocl̄os. Nūqđ alf riunt. Sed o dicit ſe neſcire vñ ſit. i.
q̄ p̄ſtigio/nuocādo beelzebub aut aliū vñ bēat autoritatē. vel ſi ſit a deo miſſ
demonē. Sed vt ait Chry. q̄dū res ſus. Tertio q̄ deſpectiu loquunt fz q̄
egebat inqſitiōe cecus remiſſe loqbat: rūcerat loquēdī modus (Rūdit ille h̄o
q̄z ho ſi vicerat: audact de reliq eis lo⁹ ⁊ dixit eis) cū q̄dam iſdiſiōne ⁊ im⁹
quiſ. Unū ſeq̄t. (Rūdit eis. Dixi yobis patiēta ſup eoz ſtoliditare. (In h̄ em̄
lā ⁊ audifit⁹: qd̄ itey vult⁹ audire:) q. d. mirabile eſt q̄ vos nescit⁹ vñ ſit: ⁊ ape
 fz Chry. Ultra nō rūdeco yob inanit in ruit ocl̄os meos) Chry. Ubiqu signū
terrogāth⁹ ⁊ nō volētib⁹ addiſcere: ſed inducit: q̄ h̄ depūare nō poſtan: ſed ab
calūniasi q̄ dicunt⁹. Hec ille. (Nūqđ et eo coniuebant. Hec ille. Et q̄ alt̄ eo
vos) Nā vt aſt Aug. Iam ipse iſplicite rū dixerāt. Quō p̄t h̄o pc̄o: hec ſig fa
ſe diſcipulū ch̄i aſſerit (vult⁹ diſcipulū el fieri;) Augu. Hec loqbat iam ſto
machat⁹ aduersus diuiciā iudeoz: ⁊ eoz ſecco videns nō ferens cecos. Hec ille.
In hac pte l̄ale eſt documentū: q̄ h̄o p̄ ſe habēa p̄tatez eſt cōſtant⁹ ⁊ aſolus.
Chry. Ira forte qd̄ eſt p̄itas (ra imbeſſ
ille mendaciū: Nā p̄itas qdem ſi de
ſpectos aſſumpſerit: claros eos facit et
oſdit. Mendacitū aut̄ eſſi cū fortibus
fuerit: ibecilles eos mōſtrat. Hec ille.
Quantū aut̄ ad tertiu tangit⁹ oppro
briosa maledictio fm mērem maledictē
tiū: reuera aūl fuit glōſa. Dicſit ergo.
(Maledixeret ḡ ei) i. maledictio legi
impcari ſunt ſup eū tanq̄ ſup blaſphem⁹
mū. Uel maledixerit i. impcari ſunt ei
malū fz ſuā opinione. Et qd̄ ſit illō ma
lū ſtatim ſublūgat⁹. (Et dixerit. Tu dī
ſcipulus eius ſls) O grande malū. Uel ſi
rant de cōmissis: iam non pc̄ores ſed

Feria. III. post do. III. quadra.

penitentes sūt: vt. s. de^o exaudiat penitētū uocatis: et ad opprobria querunt. Ideo
 res: sⁱ nō i p̄tis p̄sistētes: vt d^r s. Tho. seq^t R̄ndērūt et dixerunt ei. In p̄tis
 Sⁱ p̄. Theo. arguit: q̄r etiā mali legūt nar^o es rot^o) In h̄ aut̄ expobiāt et ceci
 fecisse miracla: vt p̄z Mar. ix. d^r eo qui ratē: qd̄ d^r se ē p̄tīm mortale. s. dicere op
 cyclebar demōes et n̄ seq̄baſ chīm. Et p̄briū. Nā fm Aug. iō dīcūt rot^o. quia
 Act. xix. iuxta notata p̄ mḡm hist. aliq̄ oclis clausis nar^o est. fm Chrys. vo d^r
 magi iuocato chīo demōes expellebat. Ad h̄ dīcō: vt p̄z ex dīc̄ q̄ de^o p̄tōrī
 bus facere miracla nō p̄cedit. p̄p̄ia eoz signia perī. i. cecitate (Et tu doces nos)
 auctoritate vt chīs faciebat: sⁱ v̄l ad cō q̄l̄ dīcerēt. Sup̄b̄ et temerari^o es q̄ tal
 solatiōez bonoz: vel i testimoniuū sc̄rita tūdo a minorib̄ aliquid dīcere dēdigna
 tis sue sīc chīs possit fālūtātē fm Tho. Cum ri-hec ille. (Et elecerēt eū foras) extra sy
 em de^o nō possit esse re^ofālūtātē: cū sit nāgogā: et exōlēauēt: q̄r n̄ dixerat qd̄
 miraclē i testimoniuū p̄sonē: necesse est volūsifent: q̄uis infrogat^o ab eis sit p
 q̄ sit bona: sīc cū sit i testimoniuū doctri fessus vitatē (Auditūt iesus) alijs refe
 ne necesse est q̄ sit vera. Hec ille. Nec rentib̄ q̄uis oia sc̄iret (q̄r elecerūt eum
 etiā h̄ eis coēdīt ad p̄titiōez ip̄toz q̄l̄ foras: et cū iuēsset eū) Ex q̄ fm Chrys.
 eos exaudīēdo. Miracula em q̄ fūt p̄ ptz q̄ chīs iuit eū q̄rere. Nā q̄l̄ iuē
 malos fūt ad p̄firmādā vitatē: et ppter nā. regio qd̄ sors parat vltro. dīxit ei.
 spaz p̄tare p̄dicatam: nō pp̄f̄ oīone pec (Tu credis in filiū dī). s. q̄ tibi aperuit
 catoz. Ad idē dī fm s. Tho. q̄ duplicit^o oclos. Nō aut̄ infrogat fm Chrys. q̄l̄ i g
 exaudīt p̄tōrī. P̄tōrī vt dīcīt. h. h. q. līij. rāns: sⁱ vt se et notū faciat (R̄ndēt ille)
 q̄n orat ex bono desiderio nature. Lⁱ ei parat^o tamdiu ad credēdū i eū (et dīcīt.
 sp̄se nō mereat exaudīt: tñ exaudīt in terdū: q̄ ip̄etratio yl̄ exaudīt non sit Qūls ē dīne vt credā i eū: (Sic em dīcīt
 ex iustitiae depeccātē: sed ex misericordia dei. Chrys. adhuc p̄sonaliter nō coḡscēbat
 Si tñ vt ibi dīcīt oraret ex desiderio pec chīm: q̄ poltī fūt illūtātē ita fūt a
 cati. s. perēdo aliquid p̄feres ad p̄tīm: nū iudeis derent^o q̄ chīm videre n̄ potuit:
 q̄ exaudīt: nīl ad vindictā et punitiōē (Et dīcīt ei iesus. Et vidisti eum) fm
 vt ampli^o labaf. Sc̄do exaudīt vt dīcīt Theo. reducēs ei ad memorā q̄ ab illo
 līij. dī. xv. z. iij. pte. q. lxxij. pp̄f̄ deuotio accepat vidēdi p̄tātē (et q̄ loq̄f̄ tecū ip̄se
 nē eoz. p̄ q̄b̄ fīr: v̄l ex q̄p̄ p̄sonā fīr: vt cū est) Augu. Mō lauat chīs facile cordis
 mal^o orat i p̄sonā ecclē. Iste aut̄ q̄ cec^o ei^o. Deniq̄ facile cordis lota: et mūdara
 fuerat oīno adhuc nō benc vīdebat fm p̄tētātē. q̄l̄ iā filiū hoīs tñ
 glo. Līc̄z aut̄ p̄tōres impetrēt interdū suscepat. Unā seq^t. At ille ait. Credo
 nunq̄ tñ orādo merent. Justi aut̄ me^o dīcīt. q̄l̄ iā laborantē: et coronaūt. Hec ille.
 ren^o sp̄z et interdū impetrāt (Sⁱ siq̄s dei credat) (Et p̄cīdēs adorauit eū) Hec il
 cultor ē et volūtate el^o facēt: hic exaudīt le. In hac pte ē morale documētū de
 sp̄kuato q̄ pīz et ad salutē et p̄seuerātē q̄l̄ Chrys. ait. Qūl̄ pp̄f̄ vitatē et chīl̄ p̄f̄
 ter et p̄ se perat. vt habes. līij. dīcīt. xv. q. līij. ar. vii. q. iij. Si aut̄ hec oīa n̄ obser^o sīone iūlūtātē opp̄munt: hi maxie honō
 uant: exaudīt qd̄ de^o aliquā sⁱ nō sp̄ (A ran^o: qd̄ i ceco facrū ē. Et elecerūt eum
 seclō). i. ab initio mūdī (nō est audiūt q̄ de rēplo iudet et iuēnit eū dīnī rēpli: et
 aguerit q̄s oclos ceci nātī). q. d. Sic ut cū suscepit sīc Agonothera athlerā mū
 res noua est et mirabilē: sīc noua et mirabili^o Allegorice hic cec^o nat^o sc̄at huma
 facta (Nisi esset hic hō a dō nū gen^o in suo p̄ncipto. i. patre cecarūt:
 nō poterat facere q̄cō) tale ad p̄solatiō s̄ sanatū p̄ salutē et lūtū. i. destatē et hu^o
 nē fuoz dei vel i testimoniuū p̄sonē et p̄ manitātē qn̄ ad inuicē p̄iuncta sur: posī
 p̄te bonitātē. Et q̄r erat obſtinatī non tā tali mixtōe i oclis. i. i cordib̄ seu in
 receperūt gl̄uallōnē: vñ ad p̄fōra sūt p̄ collectib̄ fideliūt: et facta lorōe i p̄ſcīna
 t iij

Tractatus

II

Ylo. id est missi Iesu christi: q̄ piscina
est fons sacri baptismatis.

Anagogice p̄o fecit idē ut illūinatus
est: nō lā ad fidē r̄ gram vi p̄us: s̄z ad vi
lōne r̄ gl̄lam v̄tue eiusdē mixtioez: s̄z
lotū i piscina morti p̄ expoliariōez car̄
nis. vel i piscina deitatis missi p̄ abieciō
onē lurt exister̄ in oclis. i. credulitas in
carnatiōis. Lū em q̄s deū viderit statī
elab̄it fides yllo. q̄s succedit.

Dorat̄ p̄o fecit p̄tōez qui cecaf a
trib. Prio a stercore h̄trundin.ū: vt Lo
bias eiusdē sedo. i. a puluere frenaz cui
piditatū. Scdm ex igne carnalē 2cupie
eo mō q̄ v̄rlus cecaf ad aspectum pellis
candēt. Tertio ex rumore lugbie: dice
te Greco. Tumor mēs obstaculū ē veri
tar̄. Ista ē cecitas nobiscū nata. Vn̄ in
padilo celesti stati subiuit Lucifer: et
in terrestri Adam: et in h̄ mundo Iain
Pria cecitas deb̄z curari p̄ collyriū dul
cissimū. i. Iesum cōsideratū i regno: eo
mō q̄ gustu mellis sūt ocl̄i Jonathē il
lūnati. j. Reg. xiiij. q̄r fm Aug. oēs di
uitie deberet p̄teni vt saltē vna hora dī
facies poss̄z videri. Scda p̄o p̄ collyriū
amarissimū: eo mō q̄ Tobias p̄ fel p̄i
scis ē illūnate. Tob. xj. r̄ fecit chīm in
cruce tāq̄ p̄se assatū. Tertia p̄o p̄ col
lyriū mixtū ex saliuia dulci r̄ tra amara
i. chīm cōsideratū i iudicio: vbi dulcis
bonis: r̄ mal' erit amar̄. Signū aut̄ re
stiture luc̄ ē tre p̄ viā rectā. i. v̄tutū: r̄ vi
dere i se maculas etiā paruſſimas pec
ator̄. Et si cogit̄ seu discernit ea q̄ si
bi obiiciunt v̄t̄ sint bona vel mala.

Feria q̄nta post dñicā q̄rtam
in Quadragesima.

Ter euang. Luē. ca. vij.

Tbat Iesys in ciuitatem
q̄ vocat Haim: et ibant
cū illo discipuli ei⁹ r̄ tur
ba copiosa. Cum aut̄ ap̄
propinquaret porte ciuitat̄ ee
ce defunctus efferebat fili⁹ vni
cus matris sue r̄.

EBat Jesus in ciuit
atem que vocat Haim r̄. Vi
de dominica. xvij. post festū tri
natis.

Feria sexta post dñicā quartā
in Quadragesima.
Ter euange. Joā. ca. xi.

ERat quidā languēs La
zarus a bethania de cas
tello Marie r̄ Marthe
sozoz ei⁹. Maria at̄ crat
q̄ vnxit dñm vnguento: r̄ exter
sit pedes eius capillis suis cui⁹
frater Lazarus ifirmabat. Mi
serūt gl̄orores eius ad eū dicē
tes. Dñe ecce quē amas ifirmas
tur. Audiēs autē Iesus dixit eis
Infirmitas hec non est ad mor
tem: sed p̄ gl̄lia dei: vt glorificet
filius dei p̄ eam. Diligebat aut̄
Jesus Marthā r̄ sozoz ei⁹ Ma
riam r̄ Lazarum. Ut ergo audi
uit quia ifirmabat: tunc quidē
mansit in eodē loco duob
pulis suis. Eam in iudeā ite p
q̄rebāt iudei lapidare: r̄ ite p
vadis illuc. Respondit Iesus.
Hōne duodecim hore sūt diei:
Si quis ambulauerit in die nō
offendit: quia lucem huius mū
rit i nocte offendit: quia lux nō
est in eo. Hec ait: r̄ post hec dicit
eis. Lazarus amic⁹ noster dor
mit sed yado vt a somno excite
cum. Dixerūt ergo discipuli ei⁹
Domine si dormit: saluus erit.
Dixerat aut̄ Iesus de morte ci
tatione somni diceret. Tunc ergo